

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย

เรื่อง แนวทางการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ได้มีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและกรณีที่อยู่ระหว่างการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

นาย ส. ผู้รับมอบอำนาจจากห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส ได้มีหนังสือด่วนที่สุด เพื่อขอหารือเกี่ยวกับ
แนวทางการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำ
วินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและกรณีที่อยู่ระหว่างการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง โดยมี
รายละเอียด ดังนี้

ด้วยนาย ส. ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส ผู้รับมอบอำนาจจากเอส ขอให้ตอบประเด็นที่
สงสัย โดยอ้างถึงคำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ดังนี้ ๑. ตามหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๕๖๓๙ ลง
วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ๒. ตามหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๓๖๕ ลงวันที่
๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ๓. ตามหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๐๐๓๐ ลงวันที่ ๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ โดยมีประเด็นขอหารือกฎหมาย กรมอนามัย ดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ เมื่อนายกองคการบริหารส่วนตำบล ต. ทราบว่าศาลปกครองส. เรียกตนเข้ามา
เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว สามารถออกคำสั่งให้อนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการได้หรือไม่ อย่างไร

ข้อหารือที่ ๒ นายกองคการบริหารส่วนตำบล. ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง/คำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือไม่ อย่างไร

ข้อหารือที่ ๓ นายกองคการบริหารส่วนตำบล. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง/คำวินิจฉัยของคณะ
กรรมการฯ ที่แจ้งให้ทราบ ถือว่าเป็นการขัดคำสั่ง/คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
หรือไม่ อย่างไร

ข้อหารือที่ ๔ การไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง/คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ถือว่าเข้าข่าย
การกระทำผิดต่อหน้าที่ เรื่อง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือไม่ อย่างไร

กรมอนามัยได้วิเคราะห์ข้อกฎหมายและประเด็นข้อหารือประกอบการพิจารณาให้ความเห็น ดังนี้

ความเห็นในประเด็นข้อหารือที่ ๑ : ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๖ วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า “...เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้ง
คำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอซึ่งมีรายละเอียด
ถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น...” พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนด
มาตรการ หรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี
ไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราว
และออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดผู้ฟ้องสามารถขอทุเลาบังคับคำสั่ง...” เห็นว่า
การฟ้องคดีต่อศาลไม่ได้เป็นการชะลอให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่ศาลมีคำสั่ง

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/
นายส. ผู้รับมอบอำนาจจากห้างหุ้นส่วนจำกัดเอส.

ทุเลการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวในระหว่างที่คดีนั้นอยู่ระหว่างพิจารณาพิพากษาของศาล หรือในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด โดยผู้รับคำสั่งฯ หรือผู้ฟ้องคดีจะต้องแสดงเหตุผลไว้ในคำขอให้ชัดเจนว่าต้องการจะขอทุเลการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองใดและหากกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นยังมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากต่อการแก้ไขเยียวยาในภายหลัง ดังนั้น หากมีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาตามข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายเป็นสำคัญว่าผู้ประกอบกิจการได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น รวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือที่ ๒ ข้อหาหรือที่ ๓ และข้อหาหรือที่ ๔ : ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ว่า “ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ และเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข แล้วแต่กรณี” และมาตรา ๖๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า “คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่ที่สุด” เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด ซึ่งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวจะมีผลผูกพันกับคำสั่งที่ผ่านการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยเท่านั้น สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขนั้น ราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาอนุญาตตามข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายเป็นสำคัญว่าผู้ประกอบกิจการได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น รวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ดังนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป ส่วนการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าพนักงาน เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ นั้น ผู้เสียหายสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรมอนามัย กองกฎหมาย

มีนาคม ๒๕๖๗

หมายเหตุ : - ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือดังกล่าวข้างต้น เป็นเพียงความเห็นที่ยึดตามหลักการและเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ไม่สามารถใช้อ้างอิงเป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการคดีต่อศาลได้

- ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหาหรือในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

